

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce v právní věci žalobkyně: **DUO CAPITAL s. r. o.**, se sídlem Spartakovců 6014/3, Ostrava, zastoupené JUDr. Richardem Mencnerem, advokátem se sídlem Milíčova 12, Ostrava, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2024, č. j. 25568/24/5300-21433-707161, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 1. 2025, č. j. 25 Af 32/2024 - 9,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedené usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2024. Tímto rozhodnutím bylo podle § 116 odst. 1 písm. c) daňového řádu zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 28. 3. 2023. Uvedeným rozhodnutím (platebním výměrem) byla žalobkyni vyměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2021 ve výši nadměrného odpočtu částkou 193 085,- Kč

[2] Krajský soud při rozhodování o žalobě vycházel z následujících skutečností. Žalobkyně formálně napadla jak platební výměr, tak i rozhodnutí odvolacího správního orgánu. Namítala, že rozhodnutí jsou zavádějící a nepřezkoumatelná a neobjasňují samotné meritum věci. Návrh výroku rozsudku pak formulovala takto. *„Žalobkyně má za to, že jsou zde splněny podmínky, aby soud změnil napadená rozhodnutí a vyhověl návrhu tak, že stanoví nadměrný odpočet ve výši deklarované v řádně podaném daňovém přiznání k DPH za zdaňovací období prosinec 2021.“*

[3] Usnesením ze dne 11. 11. 2024, č. j. 25 Af 32/2024 - 6 vyzval krajský soud žalobkyni, aby ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení tohoto usnesení odstranila vady žaloby. Krajský soud zde uvedl, jakým způsobem tak má učinit a zároveň ji poučil, že pokud nebude žaloba ve stanovené lhůtě doplněna nebo opravena a pro tento nedostatek nebude možno v řízení pokračovat, žalobu usnesením odmítne. Žalobkyně byla konkrétně vyzvána především k opravě návrhu výroku rozsudku tak, aby petit byl v souladu s § 78 s. ř. s. Současně byla poučena, že s ohledem na kasační princip, jímž je správní soudnictví ovládáno, by soud neměl pravomoc vydat rozsudek v dosud navrhovaném znění.

[4] Žalobkyně na výzvu krajského soudu ve stanovené lhůtě ani později nijak nereagovala. Krajský soud tak uzavřel, že žaloba nebyla ve stanovené lhůtě upravena a nadále trpí vadami, které brání jejímu věcnému projednání. Žalobu proto odmítl.

[5] Kasační stížnost podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) z důvodů, jež výslovně nepodřadila žádnému ustanovení s. ř. s., v úvahu však připadá pouze důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy nezákonnost usnesení o odmítnutí návrhu. Stěžovatelka spatřuje nesprávnost napadeného usnesení v tom, že jí bylo upřeno právo na projednání věci před soudem, když jediné, co bránilo soudu v nařízení jednání ve věci samé, či projednání návrhu, byla skutečnost, že se domáhala výroku, který nemá oporu v zákoně. Petit žaloby však bylo možné upravit kdykoliv, proto se jí postup soudu jeví jako příliš formalistický.

[6] Stěžovatelka sice byla zastoupena advokátem, doplatila však na administrativní chybu v chodu kanceláře, kdy výzva soudu nebyla advokátu předložena. Kromě toho se v případě vadného petitu jedná o zjevné pochybení koncipienta při přepisu podání soudu, který opsal petit, jenž je možný pouze v odvolacím řízení před správním orgánem. Takovéto banální pochybení by nemělo být sankcionováno odebráním možnosti projednání soudem.

[7] Stěžovatelka proto navrhla, aby bylo napadené usnesení krajského soudu zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení. Nad rámec závěrečného návrhu pak uvedla na pravou míru petit žaloby.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti vyslovil souhlas se závěry, k nimž krajský soud v napadeném usnesení dospěl. Podle jeho názoru nebylo rozhodnutí soudu ani přehnaně formalistické, ani stěžovatelce nebylo upřeno právo na projednání věci. Důvody, pro které stěžovatelka neodstranila vady žaloby, byly pro rozhodnutí ve věci irelevantní. Navrhl proto, aby byla kasační stížnost zamítnuta.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení z hlediska uplatněných stížnostních bodů a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. K věci předesílá, že kasační stížnost je svojí povahou mimořádný opravný prostředek proti pravomocným rozhodnutím krajských soudů ve správním soudnictví. Jeho prostřednictvím se tedy lze domáhat nápravy zásadních nezákonností napadeného rozhodnutí, důvodem pro zásah Nejvyššího správního soudu však není posouzení vhodnosti procesních postupů krajského soudu či poskytování jakéhosi benefícia v podobě možnosti nápravy pochybení na straně stěžovatele. Z tohoto hlediska pak Nejvyšší správní soud posuzoval námitky obsažené v kasační stížnosti.

[10] Stěžovatelka v podstatě tvrdí, že jí byla upřena možnost projednání věci soudem, neboť vady petitu žaloby bylo možno odstranit při jednání. Tento názor však Nejvyšší správní soud nesdílí, neboť stěžovatelka zjevně pomíjí některá specifická pravidla přezkumného řízení soudního. Nejprve je třeba zdůraznit, že petit žaloby je jednou ze základních náležitostí návrhu a bez jeho přesné specifikace nelze věc meritorně projednat. To ostatně nezpochybňuje ani sama stěžovatelka. Ve správním soudnictví lze však o žalobě rozhodnout i bez jednání, a to vždy, jsou-li splněny podmínky uvedené v § 76 odst. 1 a 2 s. ř. s., anebo tehdy, pokud to podle § 51 s. ř. s. účastníci shodně navrhnou nebo s tím souhlasí. Podmínkou takového postupu je ovšem projednatelná žaloba.

[11] Za této situace by byl dle názoru Nejvyššího správního soudu procesně neefektivní postup, pokud by krajský soud nejprve nařídil jednání, v jehož rámci by se pokoušel odstranit nedostatky návrhu, a teprve poté by zjišťoval, zda nejsou dány podmínky pro rozhodnutí ve věci bez jednání. Z tohoto pohledu tedy považuje Nejvyšší správní soud jeho postup v projednávané věci za správný. Krajský soud stěžovatelku řádně vyzval k odstranění nedostatků podání, poskytl jí k tomu potřebné poučení a stanovil jí (vzhledem k jednoduchosti požadovaného úkonu) velkorysou lhůtu ke splnění povinnosti. Jeho přístup tedy nejenže nebyl přehnaně formalistický, jak tvrdí stěžovatelka, ale byl za dané situace nejvhodnější a celkově velmi benevolentní. K tomu Nejvyšší správní soud jen pro úplnost podotýká, že i v případě, že by krajský soud nezvolil nejlepší postup odpovídající dané situaci, nemohla by tato skutečnost mít vliv na posouzení důvodnosti kasační stížnosti, neboť kasační soud může, jak již uvedl výše, postihnout pouze nezákonnost rozhodnutí. Postupem krajského soudu však k nezákonnému odepření práva stěžovatelky na projednání věci nedošlo.

[12] Vysvětlení stěžovatelky, z jakého důvodu byl petit žaloby formulován chybně a proč nebyly vady podání ve stanovené lhůtě (ani později) odstraněny, pak nemá na posouzení zákonnosti napadeného usnesení žádný vliv. Vzhledem k tomu, že o žalobě bylo uvedeným usnesením pravomocně rozhodnuto, je rovněž dodatečná úprava petitu žaloby obsažená v kasační stížnosti pro rozhodnutí ve věci irelevantní.

[13] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že napadené usnesení krajského soudu je zákonné, kasační stížnost proti němu podanou proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[14] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, žalovaný byl ve věci úspěšný, nevznikly mu však náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti; Nejvyšší správní soud tak nepřiznal náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti žádnému z účastníků (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. listopadu 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu